

Η Βιτρίνα

Σε μία επόμενη δράση οι εικαστικοί Γιώργος Γεροντίδης και Δημήτρης Αμελαδιώτης προβαίνουν σε μία οργάνωση και σύνθεση συλλεγθέντων πραγμάτων μέσα στο χώρο της βιτρίνας του καφενείου La Stranda (Αρμενοπούλου 5, ιστορικό κέντρο Θεσσαλονίκης).

Η πρωτοβουλία τους αυτή αναφέρεται ιστορικά στη συλλογή σπάνιων αντικειμένων τόσο του τεχνικού όσο και του φυσικού κόσμου από ευγενείς, καθώς επίσης στην οικειοποίηση και αποθήκευσή τους σε μικρά δωμάτια, τα γνωστά ως Cabinet rooms of the Wonders ή σε έπιπλα τύπου βιτρίνας κατά την πρώιμη Αναγέννηση.

Στη συγκεκριμένη αυτή δράση, ωστόσο όμως, δεν είναι δυνατή η πρόσβαση του κοινού εντός της βιτρίνας, αλλά τα αντικείμενα γίνονται ορατά στο κοινό μόνο από την θέασή τους στο πεζοδρόμιο εμπρόσθεν αυτής.

Ο θεατής δυνάται να αντιληφθεί και να παρατηρήσει τα αντικείμενα είτε μερικώς οπτικά αναλόγως της όψης όπου έχουν τοποθετηθεί είτε βάσει της έννοιας που τους αποδίδεται. Επόμενως η δράση αυτή δεν αναφέρεται απλά και μόνο στην ιστορική έννοια του Cabinet room of the Wonder αλλά ταυτόχρονα διατυπώνει επιγραμματικά τη σύγχρονη συνήθεια οικειοποίησης και αρχειοθέτησης πραγμάτων όπως αυτά φαίνονται στο διαδίκτυο και αποθηκεύονται από τον χρήστη στο προσωπικό σκληρό δίσκο του υπολογιστή.

Οι βασικές διαφορές μεταξύ των δύο αυτών τρόπων συλλογής πραγμάτων ευρίσκονται στα εξής σημεία:

Στην περίπτωση των Cabinet rooms η πλήρης γνώση του αντικειμένου καθίσταται δυνατή όχι μόνο μέσω της ολικής οπτικής παρατήρησης του και της αντίληψης της ιδέας που περιέχει αλλά και με τη συμμετοχή και των υπολοίπων αισθήσεων. Στη περίπτωση του προσωπικού ψηφιακού αρχείου η γνώση περιορίζεται μόνο με την μερικώς οπτική παρατήρηση του πράγματος βάσει της παραθετιμένης όψεως στην διαδικτυακή ή φωτογραφική εικόνα και της αντίληψης της νοητικής-λειτουργικής του σημασίας χωρίς τη συμμετοχή των αισθήσεων της αφής, όσφρησης και γεύσης.

Όμως, η ψηφιακή αρχειοθέτηση πραγμάτων είναι εφικτή από όλους ανεξαρτήτως της οικονομικής τους θέσεως εν αντιθέσει της σύστασης ενός cabinet room of the wonder όπου μόνο οι οικονομικά ευνοημένοι είχαν αυτή τη δυνατότητα. Επίσης, τα επιλεγμένα αντικείμενα των ευγενών συλλεκτών στα δωμάτια βιτρίνας θεωρούνται μοναδικά, ενώ στο ψηφιακό κόσμο αυτό περιορίζεται λόγω της συνεχούς αναπαραγωγής και έκθεσής τους.

Να σημειωθεί, τέλος, ότι κατά τη διάρκεια αυτής της δράσης η συλλογή θα αφορά κατά κανόνα σε απορριφθέντα αντικείμενα στον ευρύτερο δημόσιο χώρο περι της βιτρίνας ανεξαρτήτως της οποιας αξίας τους.

Θεσσαλονίκη, 2014